Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 16798/2025
29.01.2026. године
Б е о г р а д

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Мирјане Андријашевић, председника већа, Иване Рађеновић и Владиславе Милићевић, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Валентина Ђурђевић, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Ивана Хинић, адвокат из ..., ради уређења начина одржавања личних односа малолетног детета са сродником, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 93/25 од 28.02.2025. године, у седници одржаној 29.01.2026. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против става другог изреке пресуде Апелационог суда у Београду Гж2 93/25 од 28.02.2025. године.

ОДБИЈА СЕ захтев тужене за накнаду трошкова одговора на ревизију.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Првог основног суда у Београду П2 1877/2023 од 14.11.2024. године, ставом првим изреке, уређен је начин одржавања личних односа мал. ВВ, рођ. ....2020. године у ..., са баком по оцу АА, на начин ближе наведен у овом ставу изреке; одређена је привремена мера, па је уређен начин одржавања личних односа мал. ВВ, рођ. ...2020. године у ..., са баком по оцу АА, на начин ближе наведен у овом ставу изреке: одлучено је да привремена мера остаје на снази до правноснажног окончања поступка и да евентуално изјављена жалба не задржава извршење решења. Ставом другим изреке, тужена је обавезана да тужиљи накнади трошкове парничног поступка од 142.250,00 динара.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж2 93/25 од 28.02.2025. године, ставом првим изреке, одбијена је као неоснована жалба тужене и потврђена је првостепена пресуда у ставу првом изреке. Ставом другим изреке, преиначена је првостепена пресуда у ставу другом изреке, тако што је одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка. Ставом трећим изреке, одбијен је захтев тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, става другог изреке - одлука о трошковима поступка, тужља је благовремено изјавила ревизију из свих законом прописаних разлога у смислу одредби чланова 403. и 407. ЗПП, у вези са чланом 208. Породичног закона.

Тужена је поднела одговор на ревизију, захтевајући накнаду за трошкове њеног састава.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана члана 410. став 2. тачка 5. Законом о парничном поступку – ЗПП („Сл. гласник РС“ бр. 72/11... 18/20 и 10/23 - други закон), Врховни суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 420. став 1. ЗПП је прописано да странке могу да изјаве ревизију и против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан. Према одредби става 2. овог члана ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

Према томе, под главним захтевом у смислу наведеног члана подразумева се захтев странке због кога се поступак води, док се споредним тражењем сматрају захтеви странке који се истичу поводом или са главним захтевом, односно потраживања акцесорне природе у односу на главни захтев. Споредна тражења се узимају у обзир само када се траже као главно потраживање и тада се према том потраживању одређује вредност предмета спора.

У конкретном случају ревизија је изјављена против другостепене пресуде у делу којим је преиначено решење о трошковима поступка садржано у ставу другом изреке првостепене пресуде и одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка, дакле против решења којим је одлучено о споредном тражењу тужиоца које не чини његов главни захтев. Такође, применом члана 420. став 1. ЗПП, ревизија се може изјавити против решења другостепеног суда којим се поступак правноснажно окончава. У конкретном случају ревизија је изјављена против решења којим се поступак правноснажно не окончава јер се о захтеву за накнаду трошкова одлучује у пресуди или решењу којим се окончава поступак на основу члана 163. став 4. ЗПП-а. Имајући у виду наведено ревизија тужиље против ове одлуке није дозвољена.

Приликом оцене дозвољености ревизије, Врховни суд је имао у виду да је побијаном одлуком преиначено првостепено решење о трошковима поступка, али налази да у конкретном случају нема места примени одредбе о дозвољености ревизије на основу члана 403. став 2. тачка 2. ЗПП. Наиме, наведена одредба може се применити само када се примењује општи режим допуштености овог правног лека, према вредности спора, односно у случају када се ради о ревизији изјављеној против правноснажне пресуде у којој је побијани део правноснажне пресуде или означена вредност предмета спора испод граничне вредности за дозвољеност ревизије, али не и у споровима у којима је посебном одредбом овог Закона (ЗПП) или посебним законом, одређено да ревизија против одлуке у тој врсти спорова није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Врховни суд је одбио захтев тужене за накнаду трошкова за састав одговора на ревизију, с обзиром да нису били нужни за вођење ове парнице, у смислу члана 154. став 1. ЗПП, због чега је у смислу одредбе члана 165. став 1. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

Председник већа – судија
Мирјана Андријашевић, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић